Настаўнік у маім жыцці

Педагог-музыкант, дацэнт кафедры народна-інструментальнай творчасці ўстановы адукацыі “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў”, член Саюза беларускіх музычных дзеячаў, заснавальнік і нязменны кіраўнік неардынарнага, своеасаблівага, прыгожага ансамбля “Туці”, чалавек вялікага інтэлекту і высокага ўзроўню прафесіяналізму, невычэрпнай энергіі, духоўнай шчодрасці і аптымізму, — усё гэта мае да яе адносіны. А завуць яе Лідзія Аляксандраўна Сухаварава.

...Памятаю падрыхтоўчыя курсы для абітурыентаў у Беларускім дзяржаўным універсітэце культуры і мастацтваў. Мяне літаральна ўразіла яе дзіўная прастата, чароўнасць, яе гарачае жаданне падзяліцца сваімі ведамі, уменнямі, сваім неперасягненым прафесіяналізмам.

Хто я быў для яе? Адзін са студэнтаў Брэсцкага музычнага каледжа. Але ж кожнае яе слова знаходзіла жывы водгук у нашых душах. Яна нібы вызначала тыя дарожкі, якія, нарэшце, аб’ядналіся ў адну жыццёвую дарогу ўсяго майго далейшага жыцця: як у прафесіі, так і маральна-этычных прынцыпах, без якіх нельга быць педагогам, прафесіяналам, Майстрам, сапраўдным Сябрам, сапраўдным Чалавекам. Кодэкс гонару і годнасці творчага работніка фармаваўся ў маім жыцці праз Лідзію Аляксандраўну. Яе словы, размовы, парады заставаліся ў маёй памяці, сэрцы, станавіліся і маім жыццёвым вопытам.

У студэнцкія гады я заўважаў, як яна выкладалася на ўсе 100 працэнтаў, што б яна ні рабіла: заўсёды бескарыслівая і добразычлівая. Лідзія Аляксандраўна заўсёды мела непадробную павагу і да досведу сваіх калегаў-выкладчыкаў і да поспехаў юных студэнтаў Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў.

Успамінаецца экзамен па класе інструментальнага ансамбля, дзе старшынём была Лідзія Аляксандраўна. Яе каментарыі, заўвагі былі такімі добразычлівымі, што тут жа хацелася рушыць услед за яе парадамі, паспрабаваць выканаць менавіта так. Невыпадкова са сваімі праблемамі мы нярэдка прыходзілі да яе.

Лідзія Сухаварава.

Прыемна, што ўжо і мае вучні ўсё больш упэўнена звязваюць сваё жыццё з музыкай і атрымліваюць ад гэтага задавальненне.

На Рэспубліканскім конкурсе “Вясёлка талентаў” у 2019 — 2020-х гадах маім вучням пашчасціла выступіць перад паважанай камісіяй, дзе была старшынём Лідзія Аляксандраўна. За поспехі ўжо маіх вучняў, якія неаднаразова станавіліся дыпламантамі, лаўрэатамі конкурсаў, я ўдзячны майму настаўніку — Лідзіі Аляксандраўне Сухаваравай.

Заканамерна, што па жыцці Лідзія Аляксандраўна стала для мяне педагогам-прафесіяналам, настаўнікам, сябрам, маім духоўнікам.

Добрасумленна служачы свайму пакліканню, яна выхавала не адно пакаленне, якое памнажае цудоўнае ў музыцы, мастацтве, жыцці.

Пра такіх людзей кажуць — Наш Усенародны Здабытак.

Станіслаў СВІРЖЭЎСКІ,
педагог па класе баяна, акардэона

Фота аўтара

РЭПАЗІТОРЫЙ БГУКІ